

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 371.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999130288.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Martin Luther følte godt, at denne Forening af Jord og Himmel for ham kun kunde skee ved en Forandring i Hjertet: ved at dette aabnede sig, saa Guddoms-Lyset derinde fra kunde skinne ud over Tid og Evighed og sammensmelte Jord og Himmel. Han syntes ogsaa, han kunde skjønne, at Sværmerne vilde det samme, men de vilde frembringe *Forandringen* – som Tilio netop havde kaldt det – ved udvortes Værk. – Men den Forandring i Hjertet, som Martin Luther ønskede sig, den kjendte han kun som en Eftervirkning af Angsten, naar Angsten var slaaet ned af Guds Nærværelse og Naade. Han kunde jo næsten ønske sig Angsten paa den Maade, – men hvordan kom *den* saa? – Begivenheder i hans Liv udadtil syntes ikke mere at kunne fremkalde den, saaledes som han tidligere havde kjendt det. Der var store Begivenheder nok, ogsaa i de nærmeste Aar efter 1527, som angik baade Evangeliets Sag og ham selv, – der var f. Ex. Rigsdagen i Speier 1529, hvor alt saa meget truende ud. Men det forstyrrede ikke hans Ro, endsige at det skulde have kaldt Afgrunds-Angsten op i ham. Han følte sig mere og mere som den gamle Mand, der skal spærres inde i sit eget Hjertes Celle, spærres inde ganske vist sammen med den almægtige Gud, men dog saaledes, at han mere og mere taber Forbindelsen med Verden og Livet, og i Guds Navn endelig kan dø – – for igjennem Døden at kunne naa dette store Hele, dette Jord-og-Himmel igjen.